

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 614 din data de 22.11.2023

Nr. dosar: 149/2022

Nr. petiție: 1544/01.03.2022

Petent:

Reclamat: EON Energie România Reclamatul 1
Guvernul României - Reclamatul 2

Obiect: Petentul reclamă faptul ca nu poate beneficia de compensarea prețului la gaze deoarece consumă mai mult de 250 metri cubi locuind într-o casă cu o suprafață mare.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul sau reședința petentului

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

2. E.ON Energie România-
3. Guvernul României-

II. Procedura de citare

4. Prin adresele nr. 1544/09.03.2023, respectiv 1796/09.03.2023 (filele 4-6 la dosar) s-a realizat citarea părților, cu termen de audiere în data de 28.03.2023.
5. Prin adresa nr. 1544/09.03.2023, CNCD a invocat din oficiu excepția necompetenței materiale.
6. Prin adresa înregistrată cu nr. 2214/25.03.2023 partea reclamată 1 transmite punct de vedere și înscrisuri probatorii (filele 7-21 la dosar).
7. Prin adresa înregistrată cu nr. 2271/28.03.2023 respectiv 2392/3103.2022 partea reclamată 2 transmite punct de vedere (filele 22-25 la dosar).
8. Prin adresa înregistrată cu nr. 3616/23.05.2023 se transmite petentului punctele de vedere transmise de părțile reclamate (fila 26 la dosar).
9. Prin adresele înregistrate cu nr. 3616/23.05.2023 CNCD înștiințează părțile reclamate că au posibilitatea de a formula concluzii scrise în termen de 15 zile. (filele 27-28 la dosar).
10. Prin adresa înregistrată cu nr. 2318/30.03.2023 reclamatul 1, retransmite punctul de vedere comunicat anterior (filele 29-45 la dosar).

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

11. Petentul, în vârstă de 80 de ani, susține că este pensionar și locuiește împreună cu soția sa, pensionară în vârstă de 74 ani, într-o casă construită în anul 1939 cu o suprafață totală de 100 m². Având în vedere faptul că înălțimea camerelor este de 3,30 metri, volumul total al imobilului este de 330 m³. Casa este încălzită cu o centrală termică pe gaz metan.

12. Petentul susține că Guvernul României a emis Ordonanțele de Urgență nr. 118/2021 și nr. 3/2022 prin care acordă compensări la costurile din facturile pentru plata consumurilor de energie electrică și gaze naturale în limita unui consum lunar de 275 m³ de gaze naturale.

13. Petentul precizează că în lunile de iarnă consumul său mediu de gaze se ridică la 350-450 m³, deși nu își propune să aibă temperaturi mai mari de 18-19 °C în locuință. Acest lucru duce la imposibilitatea de a se încadra în baremul lunar de consum de gaze pentru care legea prevede compensarea prețului.

14. Petentul susține că apartamentele în care locuiește majoritatea covârșitoare a populației României au suprafețe de 40-80 m² și înălțimea camerei de 2,50m, rezultând un volum de maxim 200 m³, ceea ce permite locatarilor să se încadreze în baremul stabilit de lege pentru a beneficia de compensare.

15. De asemenea, petentul susține că majoritatea populației beneficiază de un preț compensat la consumul de gaze și că ar fi fost normal ca baremul fixat de guvern de 275 m³ de gaze pentru a fi disponibil și celor care consumă mai mult și doar diferența de metri cubi de gaze să fie plătită la prețul furnizorului.

16. Petentul susține că, din cauza faptului că familiei sale nu i se aplică această compensare hotărâtă de Guvernul României, se consideră discriminat față de restul populației întrucât legislația la care se referă nu are ca scop restricționarea consumului de gaze, ci tocmai sprijinirea populației să facă față prețurilor foarte mari.

Susținerile părții reclamante - E.ON Energie România S.A- Reclamat 1

17. Prin adresa înregistrată cu nr. 2214/25.03.2022 reclamatul 1 transmite punct de vedere și înscrisuri probatoare (fila 34-49 la dosar), prin care precizează:

Reclamatul 1 este o societate comercială care are ca obiect principal de activitate furnizarea gazelor naturale și a energiei electrice către consumatori. Ordonanța de Urgență ale Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare a consumului de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021-2022 prevede la articolul 3 că *Limita maximă a consumului pentru perioada de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență, pentru clienții prevăzuți la art. 1 alin. (1) lit. a), este: echivalentul în kWh a 1.000 m³ de gaze naturale la un factor de conversie de 10,6 kWh per m³, alocat în tranșe lunare, conform anexei.*

La limitele prevăzute la alin. (1) se acceptă o abatere în favoarea beneficiarului compensației prevăzută la art. 1 alin. (2) lit. a) de maximum 10%.

18. Reclamatul 1 susține că pentru a beneficia de compensația prevăzută la art. 1 alin. (2) lit. a), consumul de energie electrică/gaze naturale al clienților casnici din perioada de facturare nu poate fi mai mic de 1 kWh pe zi energie electrică în perioada de facturare, respectiv 7 kWh pe zi gaze naturale și nu trebuie să depășească

consumul de referință determinat conform art. 1 alin. (5). Iar articolul. 4 din Ordonanța de Urgență ale Guvernului nr. 3/2022 pentru modificarea și completarea Ordonanței de Urgență ale Guvernului nr.118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare a consumului de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021-2022 prevede că „la articolul 3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:(1) *Limita maximă a consumului pentru perioada de aplicare a prezentei *ordonanțe de urgență, pentru clienții prevăzuți la art. 1 alin.(1) lit. a), este:b) echivalentul în kWh a 1200 nfi de gaze naturale la un factor de conversie de 10,6 kWh per m3, alocat în tranșe lunare, conform anexei”.*

19. Reclamatul 1 precizează că pentru locuința petentului este încheiat contractul de furnizare energie electrică și gaze naturale EON DUO nr. CTR - DE66A663608/2020.06, situația consumului de gaze naturale aferent lunilor octombrie 2021-martie 2022 fiind:

18.09.-20.10.2021 =136 m3

21.10.-16.11.2021= 180m3

17.12.2021-20.01.2022=397m3

21.01-16.02.2022=269 m3

20. De asemenea, Reclamatul 1 depune la dosarul cauzei, spre dovadă, copii după facturile emise și menționate mai sus, pct.19, respectiv, 8.09.-20.10.2021; 21.10-16.11.2021; 17.12.2021-20.01.2022; 21.01 – 16.02.2022

21. Reclamatul 1 învederează faptul că prin aplicarea prevederilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare a consumului de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021-2022 anterior menționate, clientul a beneficiat de compensare pentru perioada 01.02.2022-16.02.2022, aspect evidențiat în factura aferentă lunii februarie 2022. Pentru celelalte luni ale perioadei de iarnă, petentul nu s-a încadrat în limita maximă de consum zilnic de referință. Astfel, conform Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 118/2021, compensația se acordă pentru consumul de gaze naturale din perioada 1 noiembrie 2021 -31 martie 2022, iar pentru acordarea compensării consumul mediu zilnic trebuie să se încadreze între următoarele valori:

Limita minimă de 7 kwh Limita maximă zilnică:

-pentru luna noiembrie (30 zile) - 54,97 kWh -pentru luna decembrie (31 zile) - 77,6 kWh -pentru luna ianuarie (31 zile) - 89,11 kWh -pentru luna februarie (28 zile) - 132,94 kWh -pentru luna martie (31 zile) - 111,37 kWh

22. Concluzionând, reclamatul 1 susține că orice act normativ (inclusiv ordonanțele de urgență ale Guvernului din speța de față) are caracter obligatoriu, și nu facultativ și că entitatea care aplică/respectă legea nu are cum să prejudicieze/discrimineze.

23. Mai mult, reclamatul 1 precizează că articolul 9 din OUG 3/2022 prevede că „*Nerespectarea de către furnizorii de energie electrică și gaze naturale a dispozițiilor prevăzute la art. 1, alin. 2) și 4) și 7)-12), a articolului 4, alin 1)-3) și 5), art. 6 și art 6 indice unu din prezenta ordonanță de urgență constituie contravenție și se sancționează cu amendă cuprinsă între 20.000 lei și 200.000 de mii lei”.*

24. Reclamatul 1 susține că nu a făcut decât să aplice întocmai prevederile Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.118/2021 privind stabilirea unei scheme de

compensare a consumului de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021-2022 și ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 3/2022 pentru modificarea și completarea Ordonanței de Urgență ale Guvernului nr. 118/2021.

25. Reclamatul 1 mai menționează că în ceea ce privește pretinsul caracter discriminatoriu al unor prevederi ale actelor normative anterior menționate, emitentul acestora este Guvernul României și nu E.ON Energie România SA.

Susținerile părții reclamate – Guvernul României- reclamat 2

26. Prin adresa înregistrată cu nr. 2271/28.03.2022, Guvernul României, prin Secretariatul General al Guvernului transmite punct de vedere (filele 23-25 la dosar), invocă excepția necompetenței materiale a CNCD arătând că referitor la solicitarea petentului de a constata caracterul discriminatoriu al O.U.G. nr.118/2021 și a O.U.G nr.3/2022, potrivit dispozițiilor legale se pot pronunța numai instanțele judecătorești.

27. Totodată, Guvernul României invocă și excepția tardivității arătând că prin plângerea adresată Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, petentul .. reclamă caracterul discriminatoriu care intervine prin adoptarea O.U.G. nr. 118/2021 și a O.U.G nr.3/2022 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare pentru consumul de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021-2022, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”: *„Art.20. - (1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei.Consiliul soluționează sesizarea prin hotărâre a Colegiului director prevăzut la art.23 alin.(I).Prin cererea introdusă potrivit alin.(I), persoana care se consideră discriminată are dreptul să solicite înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării”.*

28. Concluzionând, Guvernul României susține că C.N.C.D. nu se poate substitui în drepturi altor autorități sau instituții publice și să cenzureze, din punctul de vedere al legalității, activitatea acestora, ori să le oblige la inițierea/aprobarea unor norme legale, în speță de a constata caracterul discriminatoriu care intervine prin adoptarea O.U.G. nr. 118/2021 și a O.U.G nr.3/2022, așa cum solicită petentul.

IV Cadrul legal aplicabil

29. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

art. 2 alin 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale

sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

Art. 16 alin. 1 din Constituția României, revizuită;

“Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.”

V. Motivele de fapt și de drept

30. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile părților, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată din oficiu conform prevederilor din **Procedura internă de soluționarea petițiilor și sesizărilor**, astfel:

„Art. 28. Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.

Art. 29. Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției, sub condiția prevăzută la art. 30.

31. Referitor la excepția de necompetență a C.N.C.D., invocată atât din oficiu cât și de partea reclamată 2, Colegiul director urmează să o admită, arătând că o eventuală constatare a unei fapte de discriminare ar afecta norme juridice cu caracter de lege, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 997/2008. Emite un punct de vedere privind obiectul petiției, conform deciziilor instanțelor judecătorești în domeniu.

32. Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale stabilește următoarele: „Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării care, potrivit art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

33. Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

34. Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării» iar, potrivit dispozițiilor art. 18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art. 19 alin.(1) lit.c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.(3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

35. Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale.

36. În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 a lin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art. 16 referitor la principiul nediscriminării.

37. Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000.

38. Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative".

39. Având în vedere aceste aspecte, Colegiul nu se poate pronunța prin hotărâre, privind obiectul cauzei, însă poate emite un punct de vedere, conform prevederilor art.18 alin.1 din O.G. nr.137/2000 „*Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul*

respectării prevederilor prezentei legi în domeniul sau de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării", astfel:

Punct de vedere

Potrivit prevederilor **art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare republicată**, prin discriminare se înțelege „*orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe baza de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice*”.

Astfel, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2 alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile, dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. De asemenea, presupune ca tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

Criteriile enumerate de O.G. nr. 137/2000 sunt doar ilustrative, nu exhaustive, precizând „*sau oricare alt criteriu*”, însă aceste criterii, conform cazuisticii CEDO, trebuie să reprezinte caracteristici personale pe baza cărora persoane sau grupuri de persoane pot fi deosebite unele de altele (***Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen împotriva Danemarcei***, 7 decembrie 1976, §56). „*Art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat ci doar împotriva acelora care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele*” (***Clift împotriva Regatului Unit***, 13 iulie 2010, §55), menționând că noțiunea „*orice altă situație*” trebuie să se interpreteze cât mai larg posibil (***Clift împotriva Regatului Unit***, 13 iulie 2010, §56-61), cu atât mai larg cu cât dreptul atins este considerat a fi mai important (***Clift împotriva Regatului Unit***, 13 iulie 2010, §62).

Privind dreptul încălcat, acesta poate fi orice drept prevăzut de O.G. nr. 137/2000, de legislația națională, respectiv de tratatele internaționale ratificate de România. CEDO, în cauza ***Sejdić și Finci împotriva Bosniei și Herțegovinei***, 22 decembrie 2009, §53, arată că ***Protocolul adițional nr. 12 la Convenția europeană a drepturilor omului*** acoperă patru cazuri, în particular când o persoană este discriminată: „*i. în a se bucura de orice drept asigurat în mod specific unei persoane conform legislației naționale; ii. în a se bucura de un drept care se poate deduce din obligația clară a unei autorități publice în temeiul legislației naționale; iii. de către o autoritate publică în exercitarea puterii discreționare (spre exemplu acordarea unor subvenții); iv. prin orice alt act sau*

omisiune de către o autoritate publică (spre exemplu comportamentul autorităților de impunere a respectării legii când controlează o rebeliune).”

Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul dintre principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

CEDO, în cazuistica sa, a arătat că marja de apreciere a statelor în ceea ce privește problema stabilirii dacă – și în ce măsură – diferențele existente în situații similare în alte privințe justifică o diferență de tratament variază în funcție de împrejurări, obiectul și fondul cauzei (*Rasmussen împotriva Danemarcei, 28 noiembrie 1984, §40*); marja de apreciere este mai largă în domeniul măsurilor generale de strategii economice sau sociale, întrucât autoritățile naționale sunt cele care cunosc mai bine decât o instanță internațională care sunt interesele publice în domeniul economic și social (*Zeman împotriva Austriei, 29 iunie 2006, §33*); în domeniile în care nu există o practică comună a statelor marja de apreciere este la fel mai largă (*S.H. și alții împotriva Austriei, 3 noiembrie 2011, §69*).

Față de situația sesizată, Colegiul director constată faptul că speța supusă atenției face parte din domeniul de măsuri generale de strategii sociale și economice, domeniu în care nu există o practică comună a statelor, astfel marja de apreciere a situațiilor analoge este extrem de largă.

Astfel, colegiul director opinează că petentul a beneficiat de compensarea prețului la gaze pentru o anumită perioadă (01.02.2022-16.02.2022), atunci când s-a încadrat în schema de compensare a consumului de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021-2022. Pentru celelalte luni petentul a depășit baremul și nu s-a mai încadrat în limita maximă de consum zilnic de referință.

În consecință situațiile nu sunt comparabile, între persoanele care beneficiază de compensarea prețului la gaze și nu depășesc limita maximă de consum zilnic prevăzută de schema de compensare, respectiv persoanele care nu s-au încadrat în limita maximă de consum zilnic de referință. Ca urmare aspectele analizate nu reprezintă discriminare.

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării conform Deciziei Curții Constituționale și emiterea unui punct de vedere;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea

faptelor de discriminare, republicată² și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BĂNICĂ CLAUDIA CERASELA – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

MOȚA MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

SĂVULESCU RADU COSMIN – Membru

Redactat la data de: 23.11.2023
Motivele de fapt și de drept: CVR/NCV

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul de 15 zile, potrivit *O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ*, constituie de drept titlu executoriu.